

Ερμής,

ο πιο γρήγορος θεός
που τελικά άργησε!

Από την συγγραφέα
Ταλλά Μάρη

ΤΑΛΛΑ ΜΑΡΗ

Ερμής, ο πιο γρήγορος θεός
που τελικά άργησε

Αφιερωμένο

Στην οικογένειά μου,
στον σύζυγό μου που είναι πάντα δίπλα μου,
στα παιδιά μου, Παναγιώτη και Νικόλαο,
και στα αγαπημένα μου ανίψια, Νικο, Άννα και Βασιλική.

Σε εσάς που είστε οι άνθρωποί μου,
οι στιγμές μου, οι χαρές μου και η δύναμή μου.
Σε εσάς που μου θυμίζετε πως, όσο κι αν μεγαλώνουμε,
πάντα υπάρχει μέσα μας χώρος για όνειρα,
για γέλιο και για λίγη μαγεία.

Αυτό το βιβλίο γεννήθηκε από τη φαντασία,
μα η αγάπη που κρύβεται μέσα του είναι αληθινή.
Σας το αφιερώνω από καρδιάς,
με την ευχή να κρατήσετε για πάντα μέσα σας
το παιδί που ονειρεύεται και πιστεύει στη μαγεία.

Ερμής, ο πιο γρήγορος θεός που τελικά άργησε

Συγγραφέας: Μάρη Ταλλά

Εικονογράφηση & καλλιτεχνική επιμέλεια:

Ταλλά Μάρη & Γουρδουβέλης Νικόλαος

Με τη χρήση εργαλείων Τεχνητής Νοημοσύνης (AI)

1η ηλεκτρονική έκδοση: Σεπτέμβριος 2026

Email: talla.marh@yahoo.gr

Ιστοσελίδα: <https://tallamaria.blogspot.com>

© Έκδοση Ταλλά Μαρία

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται

Αυτό το έργο χορηγείται με ειδική άδεια που περιλαμβάνει

Αναφορά δημιουργού- Μη εμπορική χρήση- Όχι Παράγωγα έργα 4.0 Διεθνές

Πνευματικά Δικαιώματα

Το έργο με τίτλο “Ερμής, ο πιο γρήγορος θεός που τελικά άργησε” από την δημιουργό Ταλλά Μάρη διατίθεται με ειδική άδεια που

περιλαμβάνει Αναφορά δημιουργού- Μη εμπορική χρήση- Όχι Παράγωγα έργα 4.0 Διεθνές

CC BY-NC-ND 4.0

Μπορείτε να: Μοιραστείτε — αντιγράψετε και αναδιανέμετε το υλικό με κάθε μέσο και τρόπο. Ο αδειοδότης δεν μπορεί να ανακαλέσει αυτές τις ελευθερίες όσο εσείς ακολουθείτε τους όρους της άδειας.

Υπό τους ακόλουθους όρους:

- **Αναφορά Δημιουργού** — Πρέπει να δώσετε την κατάλληλη αναγνώριση/ credit, να προσφέρετε έναν σύνδεσμο/ a link για την άδεια, και να υποδείξετε αν έγιναν αλλαγές. Αυτό μπορείτε να το κάνετε με οποιονδήποτε εύλογο τρόπο, αλλά με κανέναν τρόπο που να υποδεικνύει ότι ο πάροχος της αδειάς/ licensor εγκρίνει εσάς ή την χρήση σας.
- **Μη Εμπορική Χρήση** — Δε μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το υλικό για εμπορικούς σκοπούς.
- **Μη παραγόμενα** — Αν αναμείξετε, τροποποιήσετε, ή δημιουργήσετε πάνω στο υλικό, δε μπορείτε να διανείμετε το τροποποιημένο υλικό.
- **Δεν υπάρχουν πρόσθετοι περιορισμοί** — Δε μπορείτε να εφαρμόσετε νομικούς όρους ή τεχνολογικά μέτρα που να περιορίζουν νομικά τους άλλους από το να κάνουν ο,τιδήποτε επιτρέπει η άδεια.

Ερμής, ο πιο γρήγορος θεός που τελικά άργησε

Ο Όλυμπος ήταν γεμάτος θεούς και θεές, νύμφες και παράξενα πλάσματα. Κανένας όμως δεν ήταν βιαστικός όπως ο θεός Ερμής. Ο Ερμής δεν περπατούσε ποτέ όταν μπορούσε να τρέξει. Δεν έτρεχε ποτέ, όταν μπορούσε να πετάξει με τα αγαπημένα του φτερωτά σανδάλια. Ήταν ο πιο γρήγορος θεός του Ολύμπου «Ο χρόνος είναι πολύτιμος» έλεγε και ξανάλεγε και είχε δίκιο. Μόνο αυτός ήξερε πόσα λεπτά χρειάζεται για να φτάσει από τον Όλυμπο στην γη των ανθρώπων, πόσο χρόνο χρειαζόταν για να παραδώσει ένα μήνυμα και πόσο χρόνο χρειαζόταν για να επιστρέψει στο σπίτι των θεών.

Μέχρι που μία μέρα ο θεός Ήφαιστος του έδωσε ένα παράξενο δώρο, ένα κινητό. Ο Ερμής το πήρε στα χέρια του όλος περιέργεια το κοίταζε από όλες τις πλευρές.

«Τι παράξενο πράγμα, και τι κάνει αυτό;» ρώτησε τον Ήφαιστο.

«Πολλά.» Απάντησε ο Ήφαιστος.

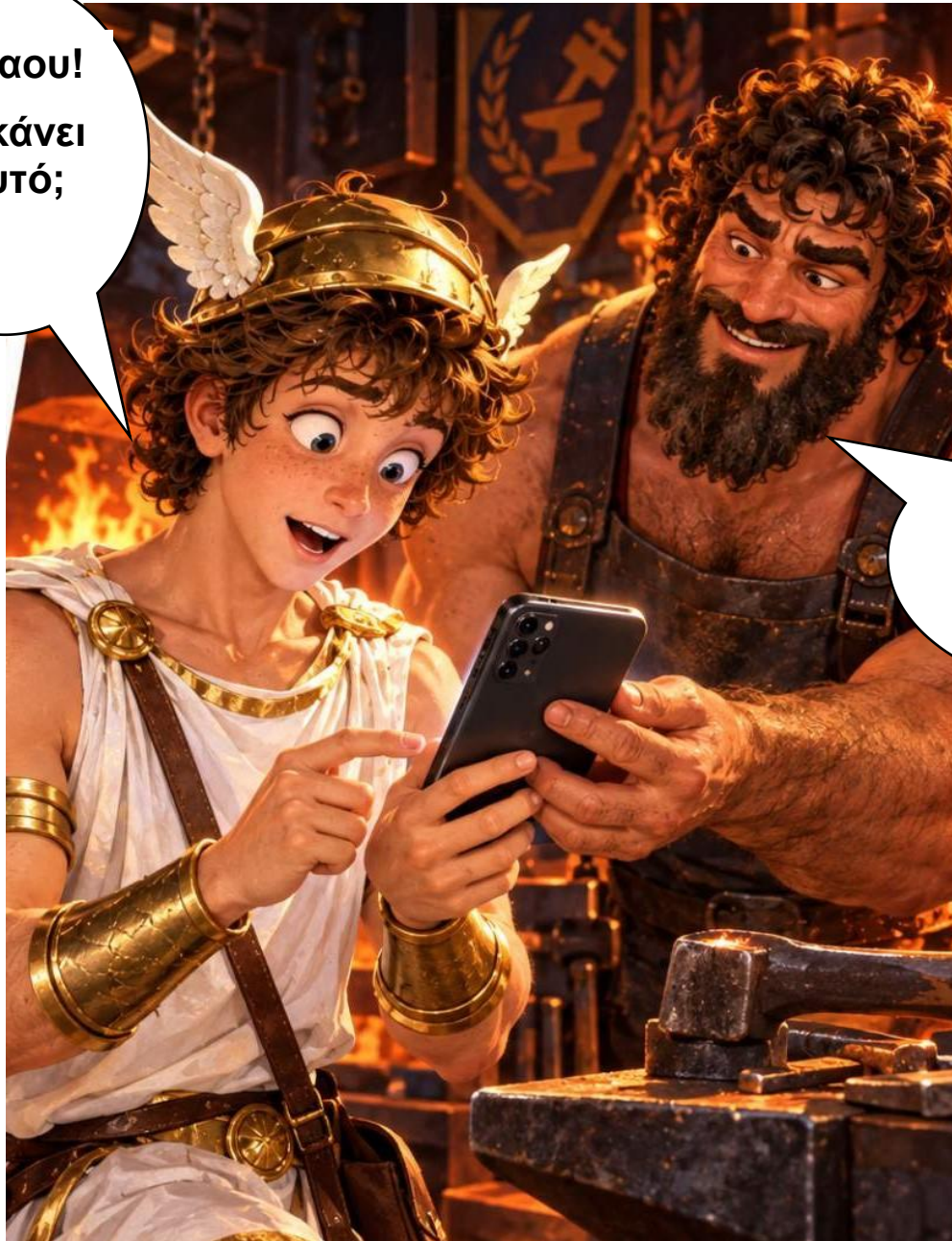
«Μπορεί να πετάξει ή να τρέξει;» ρώτησε Ερμής.

«Όχι», απάντησε ο Ήφαιστος.

«Να κάνει καμιά έκρηξη;» ρώτησε ο Ερμής.

«Έξυπνο κινητό είναι Ερμή, όχι καζάνι», απάντησε ο Ήφαιστος.

Ουαου!
Τι κάνει
αυτό;

Ένα έξυπνο
κινητό για
εσένα Ερμή

Τον κοίταξε, πήρε από τα χέρια του Ερμή το κινητό και του είπε... «Άκου, μπορείς με αυτό να στέλνεις μηνύματα από την μία άκρη του κόσμου στην άλλη χωρίς να τρέχεις από εδώ και από εκεί».

Ο Ερμής τον κοίταξε και είπε με γουρλωμένα μάτια, «χωρίς να τρέξω; χωρίς να πετάξω; χωρίς τα χρησιμοποιώ τα φτερωτά μου σανδάλια; Δηλαδή θα μπορώ να κάθομαι και να πηγαίνει το μήνυμα χωρίς να κουράζομαι;»

«Ακριβώς», απάντησε ο Ήφαιστος. «Επιπλέον μπορείς να μιλάς με τους άλλους θεούς, να βλέπεις πράγματα και να παίζεις παιχνίδια».

«Παιχνίδια; τι παιχνίδια» τον διέκοψε ο Ερμής.

**Που είναι τα
παιχνίδια;**

«Μην ενθουσιάζεσαι, απάντησε ο Ήφαιστος, πρέπει να προσέχεις. Να θυμάσαι ότι το κινητό μπορεί να σου γλυτώνει χρόνο, μπορεί όμως και να σου τρώει χρόνο» και άπλωσε το χέρι του δίνοντάς το κινητό στον Ερμή. Ο Ερμής γέλασε «Εγώ ξέρω πολύ καλά πώς να χρησιμοποιώ τον χρόνο μου!» είπε, άρπαξε το κινητό κι έφυγε τρέχοντας.

Για να δω
πως
λειτουργεί!

Ο Ερμής μόλις είχε ανακαλύψει κάτι που του άρεσε πολύ, δεν έχασε λοιπόν χρόνο, έστειλε το πρώτο μήνυμα στον Δία. Πρώτη μέρα με το κινητό, ήταν πολύ ενθουσιασμένος, έστειλε και δεύτερο μήνυμα στον Δία γιατί δεν είχε απαντήσει στο προηγούμενο, μετά έστειλε στην Αθηνά, μετά στον Άρη και στην Αφροδίτη. Ύστερα ανακάλυψε τα παιχνίδια «Α, αυτό είναι ενδιαφέρον. Ας δω πώς λειτουργεί.» σκέφτηκε κι άρχισε να παίζει. Περνούσε τις πίστες των παιχνιδιών τι μία μετά την άλλη, γιατί ήθελε να δει μέχρι που μπορούσε να φτάσει.

Τέλειο
αυτο το
παιχνίδι

Ο ήλιος άρχισε να κατεβαίνει και ο Ερμής κοίταξε τον ουρανό. «Ωχ πρέπει να φύγω» σκέφτηκε. Σηκώθηκε, αλλά ξανακάθισε, «μόνο πέντε λεπτά ακόμα» είπε στον εαυτό του. Δεν πρόλαβε να τελειώσει την σκέψη του όταν κάτι κουνήθηκε μέσα από την οθόνη. Ο Ερμής σταμάτησε, πλησίασε και κοίταξε προσεκτικά. Μέσα από την οθόνη έβγαινε σιγά σιγά ένα μικρό κεφαλάκι, με δυο στρογγυλά ματάκια και κάτι μικροσκοπικά φτερά. Ήταν ένας μικροσκοπικός δράκος, τόσο μικρός που χωρούσε στην παλάμη του χεριού του.

«Αααα τι είσαι εσύ; τι κάνεις εδώ;» φώναξε ο Ερμής έκπληκτος.

«Εσύ με φώναξες, γιατί φωνάζεις;» απάντησε ο μικρός δράκος.

Ο Ερμής κοιτούσε με περιέργεια.

«Επειδή βγήκες από το κινητό» είπε ο Ερμής.

«Και από που ήθελες να βγω, από το ψυγείο;» απάντησε ο δράκος.

Ο Ερμής τον κοίταξε για λίγο και του είπε "Εγώ είμαι ο θεός Ερμής, ο αγγελιοφόρος του Ολύμπου" και απάντησε ο δράκος «Χαίρω πολύ κι εγώ είμαι πεινασμένος».

Και τι τρως;» τον ρώτησε ο Ερμής.

Εκείνη την στιγμή ο μικρός δράκος άνοιξε το στόμα του και πέντε φωτεινά λεπτά (του χρόνου) εμφανίστηκαν και ο δράκος τα έκανε μια χαψιά.

«Μόλις έφαγες πέντε λεπτά;» ρώτησε ο Ερμής.
«Ναι τα δικά σου πέντε λεπτά» απάντησε ο μικρός δράκος χαμογελώντας και μπήκε ξανά στο κινητό.
«Τα δικά μου; Μα πώς γίνεται να τρώγονται τα λεπτά; πολύ παράξενο» σκέφτηκε ο Ερμής, μετά κοίταξε τον ουρανό, ο ήλιος είχε σχεδόν δύσει
«Πρέπει πραγματικά να φύγω» σκέφτηκε, έβαλε το κινητό στην τσέπη και έτρεξε. Έφτασε στον Δία πριν προλάβει να του θυμώσει.

Πρέπει
πραγματικά
να φύγω

«Άργησες» του είπε ο Δίας.

«Μα έτρεξα όσο πιο γρήγορα μπορούσα» απάντησε ο Ερμής.

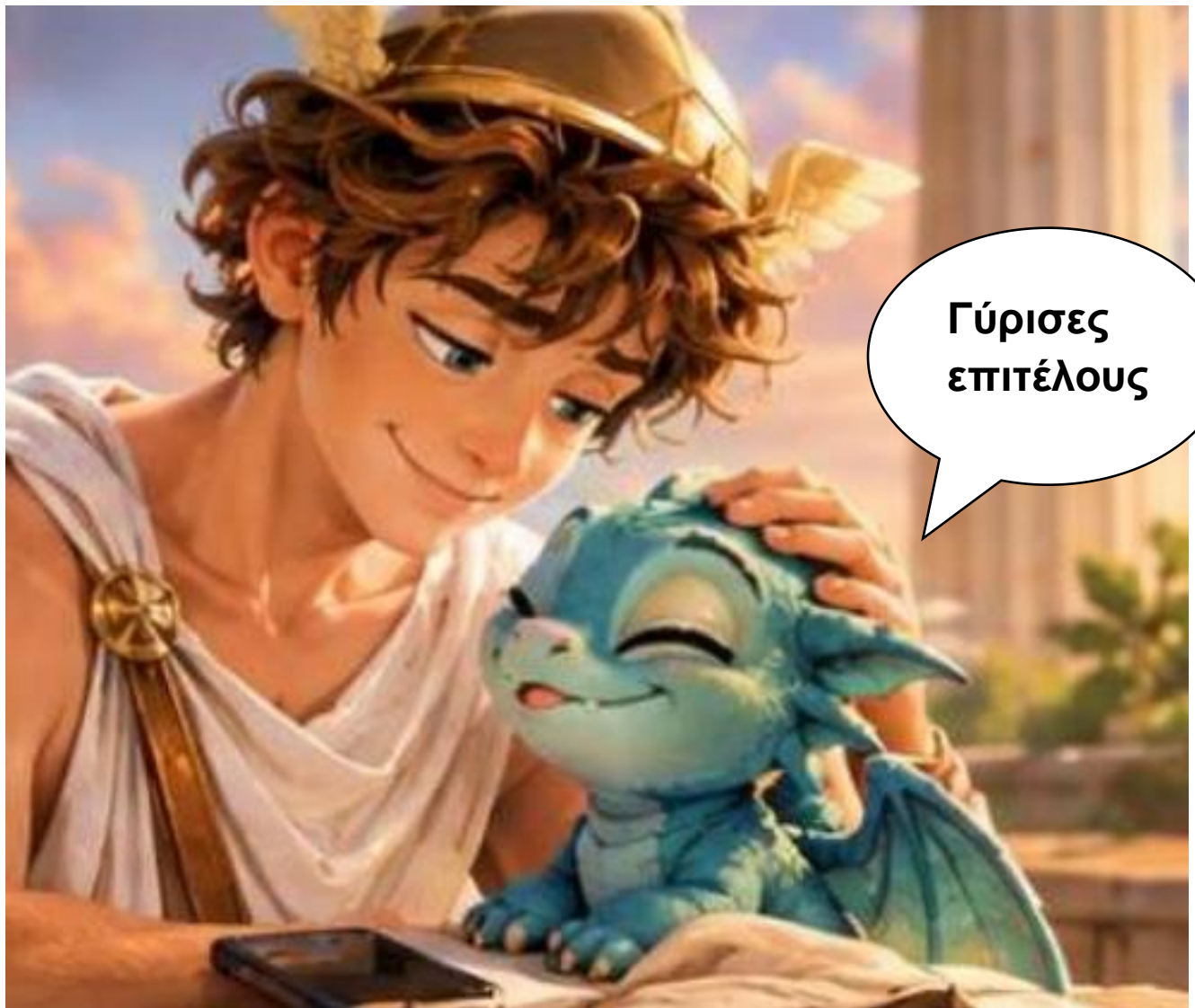
Σηκώνοντας το φρύδι του ο Δίας του απάντησε... «Μάλλον πρέπει να τρέχεις πιο γρήγορα».

Για πρώτη φορά ένωσε άσχημα ο Ερμής. Το βράδυ, μόλις επέστρεψε στο δωμάτιό του, έβγαλε το κινητό. Ο μικρός δράκος εμφανίστηκε ξανά...

«Γύρισες επιτέλους» του είπε. «Ναι μόνο για λίγο» απάντησε ο Ερμής.

«Πόσο λίγο;» ρώτησε ο μικρός δράκος με περιέργεια.

«Δεν ξέρω, πέντε λεπτά» απάντησε ο Ερμής.

Ο μικρός δράκος του χαμογέλασε και είπε... «Ωραία θα περιμένω».
Έπαιξε ο Ερμής, πέρασαν τα πέντε λεπτά και σηκώθηκε να φύγει.
«Που πας; μόνο πέντε λεπτά ακόμα» παρακάλεσε ο μικρός δράκος.
Ο Ερμής δίστασε λίγο, μετά είπε «μόνο πέντε λεπτά, δεν είναι πολλά».
Όσο ο Ερμής έπαιζε, χλαπ χλαπ ο μικρός δράκος έτρωγε τα φωτεινά
λεπτά.

Στην αρχή ο Ερμής δεν έδωσε σημασία, κάθε μέρα όμως γινόταν το ίδιο. Κάθε φορά που ο Ερμής έλεγε «άλλα πέντε λεπτά» ο μικρός δράκος έβγαινε από την οθόνη και έτρωγε - έτρωγε και μεγάλωνε. Μεγάλωνε κάθε μέρα που δεν χωρούσε πια στην παλάμη του Ερμή.

**Κάτι
παράξενο
συμβαίνει**

Μαζί με τον δράκο όμως που μεγάλωνε, άρχισε να συμβαίνει κάτι παράξενο. Ο χρόνος άρχισε να τρέχει όλο και πιο γρήγορα. Ο Ερμής καθόταν να παίξει για πέντε λεπτά και όταν σήκωνε το βλέμμα του, ο ήλιος είχε ήδη κατέβει χαμηλά στον ουρανό. Την επόμενη μέρα συνέβη πάλι το ίδιο, και την επόμενη μέρα ξανά. «Κάτι παράξενο συμβαίνει» σκέφτηκε ο Ερμής. «Ο χρόνος δεν περνάει πια όπως πριν. Κάτι δεν πάει καλά».

Κάποια μέρα άνοιξε το κινητό και βρήκε μπροστά του έναν μεγάλο δράκο που τα φτερά του μπορούσαν να ακουμπήσουν τα σύννεφα.

«Πότε πρόλαβες κι έγινες τόσο μεγάλος; μεγάλωσες επειδή έτρωγες τα λεπτά μου;» αναρωτήθηκε ο Ερμής.

«Φυσικά, εσύ μου τα έδωσες» απάντησε ο δράκος και τίναξε τα τεράστια φτερά του.

Ο Ερμής κοίταξε γύρω του. Όλα έμοιαζαν να κινούνται πιο γρήγορα. Τα σύννεφα έτρεχαν στον ουρανό, ο ήλιος κατέβαινε γρήγορα και η νύχτα ερχόταν και αυτή γρήγορα με τα αστέρια και το φεγγάρι σαν να τους κυνηγούσαν.

«Σταμάτα!» φώναξε ο Ερμής.

Ο δράκος γέλασε.

«Δεν μπορώ. Όσο μεγαλώνω, τόσο πιο γρήγορα περνάει ο χρόνος!»

Ο Ερμής τον κοιτούσε τρομαγμένος δεν ήξερε τι να κάνει. Για πρώτη φορά κατάλαβε πως ο δράκος δεν ήταν απλώς μεγάλος, ήταν πλέον επικίνδυνος.

«Δηλαδή εγώ σε έκανα μεγάλο;» ρώτησε ο Ερμής «Φυσικά, αφού μου έδωσες πολύ τροφή, ήσουν πολύ γενναιόδωρος» απάντησε ο δράκος, που πλέον είχε γίνει τεράστιος. Πριν προλάβει να μιλήσει ο Ερμής ακούστηκε η βροντερή φωνή του Δία.

Ερμηνηηη

«ΕΡΜΗΗΗΗ».

Ο Ερμής πετάχτηκε όρθιος «Έρχομαι αμέσως»

«Τι έγινε με την αποστολή που σου ανέθεσα;»

Κρύος ιδρώτας έλουσε τον Ερμή.

«Μα... την αποστολή αυτή την ανέθεσες πριν από λίγο!»

Ο Δίας τον κοίταξε «Πριν λίγο; Πριν από τρεις μέρες, Ερμή!»

Μα εγώ νόμιζα ότι ήρθε πριν από λίγο το μήνυμα για την αποστολή».

Ο Δίας σήκωσε το φρύδι του και συνέχισε «και η αποστολή για την Αθηνά;»

«Αθηνά; αποστολή;» αναρωτήθηκε ο Ερμής.
«Αυτή που έπρεπε να παραδώσεις χθες», είπε η Αθηνά που εμφανίστηκε εκείνη την στιγμή κρατώντας την κουκουβάγια της. «Ακόμη περιμένω τα βιβλία που μου είχες υποσχεθεί» συμπλήρωσε.

Ακόμη περιμένω
τα βιβλία μου!

Λίγο πιο πίσω ερχόταν ο Άρης θυμωμένος. «Που είναι το μήνυμα που σου ζήτησα να παραδώσεις; οι στρατιώτες θα νομίζουν ότι περιμένουμε επίθεση από χελώνα»

«Φεύγω, φεύγω αμέσως» είπε ο Ερμής.

Τότε ο Άρης απάντησε... «Αυτό μου το είπες και πριν από τρεις ημέρες. Ερμή αν είναι να το στείλω με ταχυδρομικό περιστέρι, ακόμη κι αυτό πριν από εσένα θα φτάσει.»

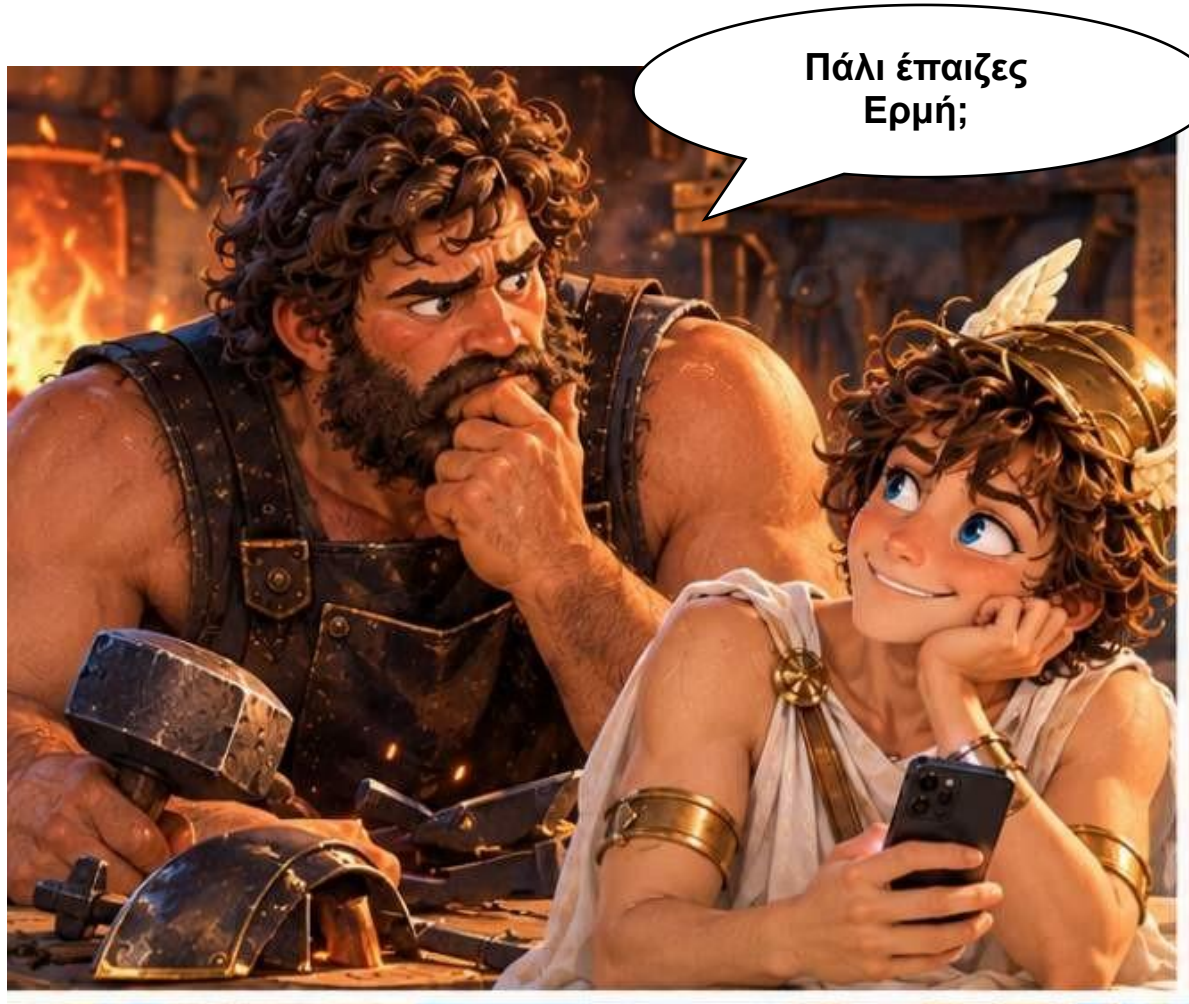
«Θα πετάξω με τα φτερωτά μου σανδάλια και θα φτάσω γρήγορα» απάντησε ο Ερμής προσπαθώντας να καθησυχάσει τον Άρη.

«Τότε χρησιμοποίησε τα, τι τα έχεις για διακόσμηση;» Είπε ο Άρης κι έβαλε κάτω την ασπίδα του.

Που είναι το
μήνυμα;
Έρχεται με χελώνα;

Πάνω που πήγε να φύγει, εμφανίστηκε ο Ήφαιστος «Γιατί έχεις αφήσει όλες τις δουλείες σου στο τραπέζι μου Ερμή;»
«Ε..να είχα πολύ δουλειά» δικαιολογήθηκε ο Ερμής.
«Πόση δουλειά Ερμή; αυτά τα χαρτιά είναι καιρό εδώ! Μήπως τελικά δεν είχες πολύ δουλειά; μήπως είχες πολύ παιχνίδι;» ρώτησε ο Ήφαιστος.

«Ε μπορεί να έπαιξα λίγο» είπε ο Ερμής.
Εκείνη την στιγμή σηκώθηκε ο Άρης.
«Εγώ λέω να του βάλουμε ένα κουδουνάκι. Έτσι, τουλάχιστον, θα ξέρουμε πότε έρχεται!»
«Άρη!» φώναξε η Αθηνά.
«Τι; Ε, αφού τελευταία δεν τον προλαβαίνουμε!» απάντησε ο Άρης. Ο Ερμής δεν ήξερε αν έπρεπε να γελάσει ή να κρυφτεί.

Ε τελευταία...δεν τον
προλαβαίνουμε

Άρη!

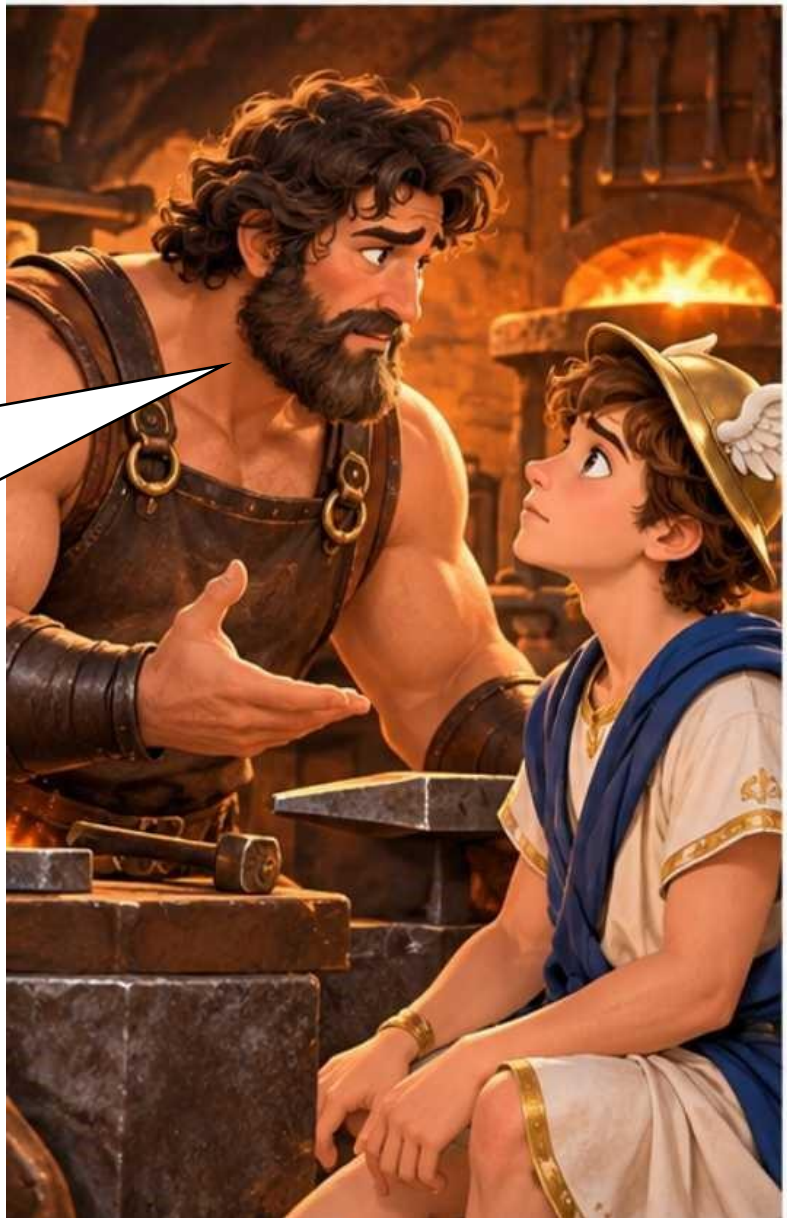
Εκείνη την στιγμή ακούστηκε μια μικρή φωνούλα «Μην στεναχωριέσαι Ερμή. Έχεις ακόμα πολύ χρόνο, έχεις πέντε λεπτά».

Έχεις πέντε
λεπτά!

Ο Ερμής πήγε να βγάλει το κινητό από την τσέπη του, όμως ακούστηκε η βροντερή φωνή του Δία «Τι είπες;» όλοι γύρισαν προς το κινητό. Ο δράκος έβγαινε σιγά σιγά από το από την οθόνη του κινητού, αλλά μόλις είδε τον Δία, προσπάθησε να κρυφτεί πάλι πίσω στην οθόνη. Ο Δίας τον πλησίασε και τον κοίταξε με θυμωμένο βλέμμα, λέγοντάς του «Και γιατί σε ενδιαφέρει τόσο πολύ εσένα αν θα παίξει ο Ερμής και πόσο;» Ο δράκος απάντησε «όχι τίποτα, δεν είπα τίποτα, να μόνο να παίξει πέντε λεπτά» Τότε εμφανίστηκε ο Ήφαιστος και είπε δυνατά «Νομίζω μπορώ να βοηθήσω εγώ, ξέρω το γιατί»

Όταν σου έδωσα
την συσκευή σου
είπα ότι μπορεί
να σου γλυτώνει
χρόνο, μπορεί
και να σου τρώει
χρόνο

Ο Ήφαιστος έσκυψε προς το κινητό και είπε στον Ερμή «Όταν σου έδωσα την συσκευή σου είπα ότι μπορεί να σου γλυτώνει χρόνο, μπορεί και να σου τρώει χρόνο».

«Και αυτός εδώ τρώει τον χρόνο;» ρώτησε ο Δίας.

«Ακριβώς» απάντησε ο Ήφαιστος.

«Εντάξει, τρώω χρόνο και που είναι το κακό σε αυτό;» είπε ο δράκος.

«Πόσο χρόνο τρως;» ρώτησε ο Δίας.

«Όσο μου δίνει ο Ερμής» απάντησε ο δράκος.
«Δηλαδή όλα αυτά τα φωτεινά λεπτά που έτρωγες ήταν ο δικός μου χρόνος;» φώναξε ο Ερμής. Ο δράκος κούνησε καταφατικά το κεφάλι του.
«Και ποιος σου έδινε αυτά τα λεπτά για να τα τρως;» ρώτησε ο Δίας παίρνοντας το κινητό στα χέρια του

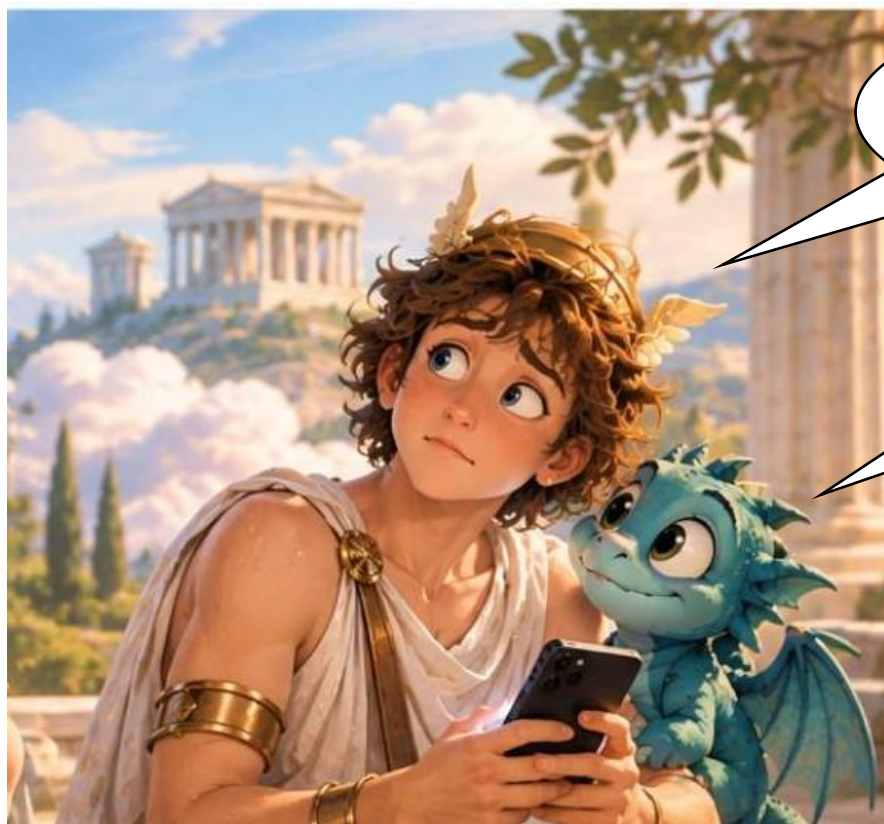

«Μάλλον εγώ τα έδινα» είπε ο Ερμής.
«Αααα, Ερμή αν συνεχίσεις έτσι θα πρέπει να βρω άλλον αγγελιοφόρο» φώναξε ο Δίας, και του επέστρεψε το κινητό.

«Ε όχι κι άλλον αγγελιοφόρο, εγώ είμαι ο αγγελιοφόρος του Ολύμπου» φώναξε ο Ερμής.

«Ναι αλλά χρειάζομαι έναν αγγελιοφόρο που να παραδίδει τα μηνύματα στην ώρα τους, όχι κάποιον που τα αφήνει και περιμένουν, για να παίζει παιχνίδια» είπε με αυστηρό τόνο ο Δίας.

Έχεις δίκιο
Δία

Οχι δεν
έχει

«Έχεις δίκιο Δία. Δεν θέλω να χάσω αυτό που αγαπώ περισσότερο. Θέλω να είμαι ο αγγελιοφόρος του Ολύμπου.»

Εκείνη τη στιγμή εμφανίστηκε η Αφροδίτη, όμορφη και χαμογελαστή.

«Ερμή μου...» είπε με γλυκιά φωνή. «Μήπως θυμάσαι ένα μικρό μήνυμα που σου είχα εμπιστευτεί;»

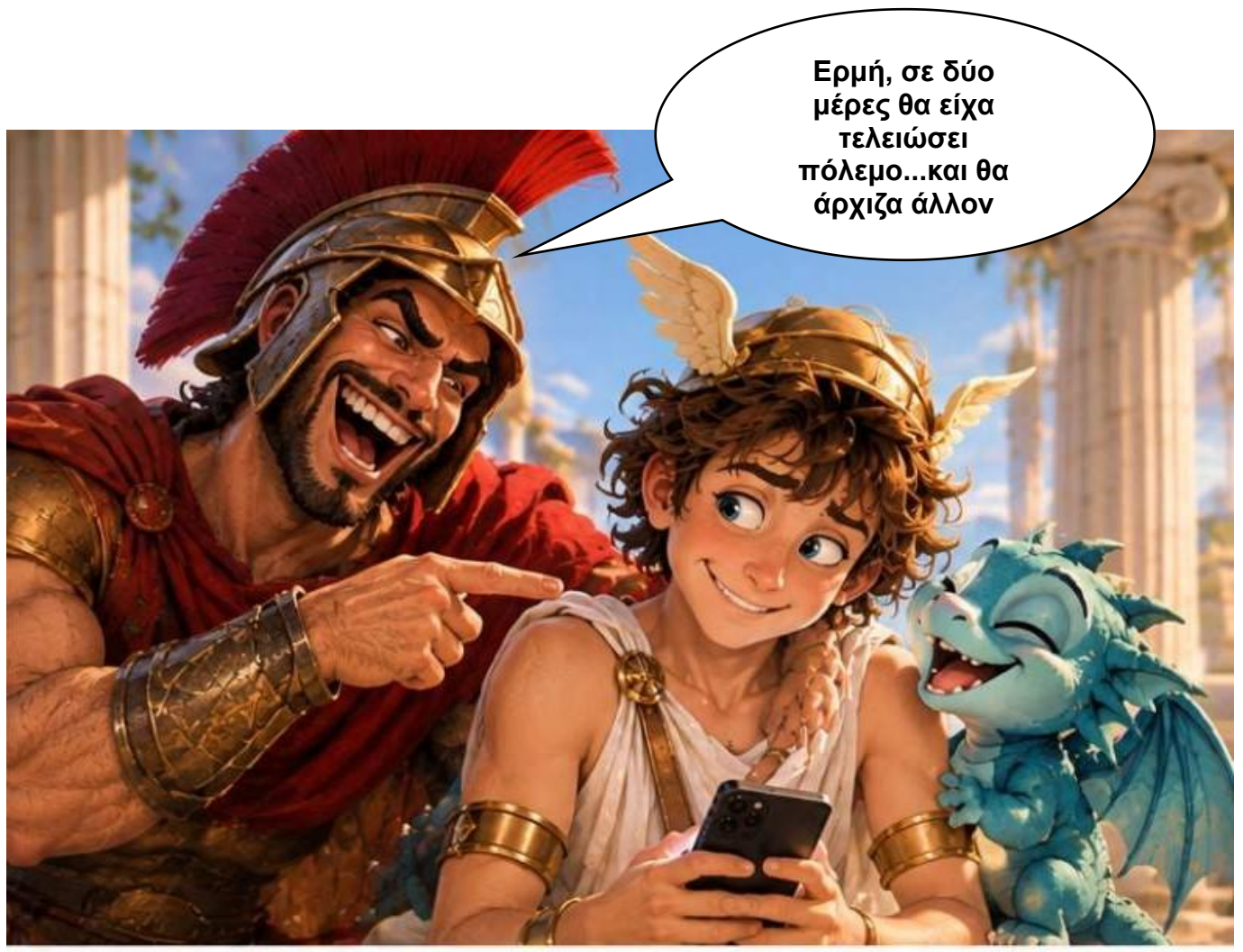
Ο Ερμής πάγωσε.

«Ε... ποιο μήνυμα;»

Η Αφροδίτη χαμογέλασε πονηρά.

«Αυτό που περιμένω εδώ και δύο μέρες. Μήπως το παρέδωσες σε καμιά άλλη θεά και ντρέπεσαι να μου το πεις;»

Ο Άρης γέλασε δυνατά. «Ερμή, δύο μέρες για ένα μήνυμα; Εγώ θα είχα προλάβει να αρχίσω και να τελειώσω έναν πόλεμο σε δυο μέρες».

Η Αθηνά τον κοίταξε αυστηρά.

«Άρη!»

«Τι;» είπε εκείνος αθώα. «Απλώς λέω ότι έχω κι εγώ τις ικανότητές μου!»

Ο Ερμής κοίταξε τον Δία.

Δία ξέρω ένα
περιστέρι που
είναι πολύ
συνεπές...χαχα

Ο Άρης χαμογέλασε.. «Πάντως Δία ξέρω ένα περιστέρι που είναι πολύ συνεπές»
«Άρη» φώναξε ο Ερμής
«Να βλέπεις; ακόμα και ο Άρης έχει αρχίσει να ψάχνει αντικαταστάτη σου»
είπε ο Δίας αστειευόμενος.

Ο Ερμής ένωσε την καρδιά του να χτυπάει δυνατά. Για πρώτη φορά κατάλαβε ότι κινδύνευε να χάσει αυτό που αγαπούσε πιο πολύ, να είναι ο αγγελιοφόρος του Ολύμπου.

Ο Ήφαιστος τον κοίταξε και του είπε «Ερμή ήρθε η ώρα να σταματήσεις να παίζεις με το κινητό».

Ο Ερμής κοίταξε τον δράκο. Ήταν πελώριος, με φτερά τεράστια και μια κοιλιά που σερνόταν στο πάτωμα. Τότε κατάλαβε.

«Δεν μου έτρωγες απλώς τα πέντε λεπτά...»είπε αργά. «Με έκανες να χάνω τον πολύτιμο χρόνο μου χωρίς να το καταλαβαίνω. Με έκανες να μην με θέλουν οι φίλοι μου, οι υπόλοιποι θεοί του Ολύμπου».

Ο δράκος χαμογέλασε.

«Μην ακούς Ερμή, παίξε άλλα πέντε λεπτά» είπε ο δράκος όσο πιο γλυκά μπορούσε.

«Εγώ λέω να τον αφήσουμε να φάει λίγο ακόμα. Έχει φάει τόσο πολύ που σε λίγο θα χρειάζεται το δικό του Όλυμπο!» Σχολίασε ο Άρης.

«Άρη» φώναξε η Αθηνά.

«Τι; λέω απλά ότι είναι μεγαλόσωμος» απάντησε ο Άρης.

«Μα εσύ μου έδινες τον χρόνο σου!» Είπε ο δράκος στον Ερμή.

Ο Ερμής κοίταξε το κινητό στο χέρι του και μετά τον δράκο.

«Ναι. Εγώ σου έδινα τα λεπτά από τον χρόνο μου, αλλά αυτό τελειώνει τώρα.»

«Μα εγώ πεινάω!» διαμαρτυρήθηκε ο δράκος. «Άλλα πέντε λεπτά μόνο. Σε παρακαλώ, σκέψου το Ερμή». Ο δράκος προσπαθούσε απεγνωσμένα να τον μεταπειείσει.

«Εγώ πάντως λέω να τον αφήσουμε να φάει λίγο ακόμα. Με τέτοιο μέγεθος, σε λίγο θα χρειάζεται άδεια για να περάσει από την πόρτα!» σχολίασε ο Άρης.

«Άρη!» φώναξε η Αθηνά.

«Τι;» είπε εκείνος αθώα. «Απλώς προσπαθώ να υπολογίσω πόσο μεγάλος θα γίνει!»

Ο Ερμής χαμογέλασε.

«Όχι αυτή τη φορά. Αυτή τη φορά αποφασίζω εγώ πώς θα χρησιμοποιήσω τα πέντε λεπτά μου.» και έκλεισε το κινητό.

Ο Δίας τον κοίταξε και χαμογέλασε.

«Αυτός είναι ο Ερμής που ξέρω.»

Για πρώτη φορά μετά από πολλές μέρες, ο χρόνος γύρω του άρχισε να κυλάει όπως παλιά. Τα σύννεφα ηρέμησαν και ο ήλιος κατέβαινε ξανά αργά στον ουρανό. Ο δράκος άνοιξε το στόμα του, περιμένοντας τα φωτεινά πέντε λεπτά. Όμως αυτή τη φορά δεν εμφανίστηκαν ποτέ.

«Μα... πού είναι το φαγητό μου;» γκρίνιαζε.

Όσο περνούσε η ώρα χωρίς να τρώει άλλα λεπτά, ο δράκος άρχισε σιγά σιγά να μικραίνει.

«Ε, όχι!» φώναξε ο δράκος αγανακτισμένος «Πάλι μικρός;»

Ο Ερμής χαμογέλασε και του απάντησε «Αυτή τη φορά θα μείνεις όσο πρέπει.» και μετά απευθύνθηκε στον Ήφαιστο «Τελικά, Ήφαιστε, είχες δίκιο. Το κινητό μπορεί να μου γλιτώνει χρόνο, αλλά μπορεί και να μου τον τρώει.»

Ο Ήφαιστος χαμογέλασε και είπε «Το σημαντικό είναι ποιος αποφασίζει πόσος χρόνος θα ξοδευτεί».

Ο Ερμής φόρεσε τα φτερωτά του σανδάλια. «Εγώ αποφασίζω για τον χρόνο που θα αφιερώσω στο κινητό! Και τώρα έχω μια αποστολή να παραδώσω», είπε με θάρρος.

Ο Άρης φώναξε από πίσω:

«Επιτέλους! Να ειδοποιήσω το περιστέρι να μην έρθει;»

Ο Ερμής γύρισε, του χαμογέλασε, και είπε...

«Όχι, άφησέ το να έρθει. Μπορεί να θέλει να δει και να μάθει πώς γίνεται σωστά η δουλειά!»

Πριν προλάβει ο Άρης να απαντήσει, ο Ερμής πέταξε τόσο γρήγορα, που αυτή τη φορά κανείς στον Όλυμπο δεν πρόλαβε να του πει πως άργησε.

Άφησε το περιστέρι,
να έρθει. Όλο και
κάτι θα μάθει!

ΤΕΛΟΣ

Μαρία Τάλλα (Μάρη)

Η συγγραφέας

Η Μαρία Τάλλα, γνωστή και ως Μάρη, είναι συγγραφέας με ιδιαίτερη αγάπη για τη δημιουργική γραφή και την παιδική λογοτεχνία.

Είναι απόφοιτη του Τμήματος Διοίκησης Μονάδων Υγείας και Πρόνοιας και έχει εργαστεί στον χώρο της υγείας, σε μαιευτήρια και μονάδες υγείας στην Ελλάδα και την Κύπρο, ως υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων.

Παράλληλα, έχει διαγράψει μια πολυδιάστατη δημιουργική πορεία στον χώρο της μόδας. Για επτά χρόνια εργάστηκε ως Fashion Editor, ενώ δραστηριοποιήθηκε και ως μοντέλο. Έχει σπουδάσει σχέδιο μόδας και styling, ενώ έχει δημιουργήσει τη δική της συλλογή κοσμημάτων.

Η αγάπη της για τη γραφή την οδήγησε να παρακολουθήσει μαθήματα δημιουργικής γραφής και να ασχοληθεί ενεργά με τη συγγραφή. Έχει συνεργαστεί με εφημερίδες, περιοδικά και διαδικτυακά μέσα, γράφοντας άρθρα και κείμενα με θεματολογία που συνδέεται κυρίως με τη μόδα, το ύφος και τη δημιουργική έκφραση.

Ιδιαίτερη θέση στη δημιουργική της πορεία κατέχει η παιδική λογοτεχνία. Έχει δημιουργήσει έξι δικά της, αυτοεικονογραφημένα βιβλία, καθώς και e-books, ενώ έργα της έχουν συμπεριληφθεί σε συλλογές παραμυθιών. Έχει επίσης συνεργαστεί με σχολεία σε δημιουργικές και εκπαιδευτικές δράσεις, έχοντας ως στόχο να φέρει τα παιδιά πιο κοντά στη φαντασία, τη δημιουργία και τη χαρά της αφήγησης.

Μέσα από τις ιστορίες της ταξιδεύει τα παιδιά σε κόσμους γεμάτους φαντασία, χιούμορ και συναίσθημα, αφήνοντάς τους ένα όμορφο μήνυμα.

Η συγγραφή αποτελεί για εκείνη έναν ξεχωριστό τρόπο έκφρασης, όπου η φαντασία και η αγάπη για τα παιδιά παίρνουν ζωή μέσα από τις ιστορίες της.

Είναι παντρεμένη και μητέρα δύο αγοριών, που αποτελούν σημαντική πηγή έμπνευσης για τη συγγραφική της πορεία.

Περισσότερα για το συγγραφικό της έργο:
tallamaria.blogspot.com

Τι μπορεί να πάει στραβά όταν ο πιο γρήγορος
θεός του Ολύμπου πει:

**«Θα κάτσω μόνο πέντε λεπτά
στο κινητό...»;**

Ε, λοιπόν... τα πάντα!

Ο Ερμής, για πρώτη φορά στη ζωή του,
αρχίζει να αργεί.

Και σαν να μην έφτανε αυτό, ένα μικρό πλάσματάκι
κάνει την εμφάνισή του και φαίνεται να έχει βάλει
στο μάτι κάτι πολύ συγκεκριμένο...

Τα λεπτά του!

Οι θεοί του Ολύμπου δεν μπορούν να πιστέψουν
στα μάτια τους.

Μα πώς γίνεται ο Ερμής να αργεί;

Και το πιο σημαντικό...

Ποιος θα καταφέρει να σταματήσει αυτόν τον απίθανο
μικρό δράκο πριν... φάει και τον υπόλοιπο χρόνο του;

Μια ξεκαρδιστική περιπέτεια γεμάτη θεούς, ανατροπές
και... χαμένα λεπτά, που θα κάνει μικρούς και μεγάλους
να κοιτάζουν το ρολόι τους λίγο πιο προσεκτικά!